

Δ. ΣΤΡΑΤΟΥ, Β. ΙΡΑΝΔΙΑ - ΜΠΕΛΦΑΣΤ

Η Δανάη Στράτου ταξίδεψε σε επτά σημεία του πλανήτη καταγράφοντας φωτογραφικά τη μία και την άλλη πλευρά του διαχωρισμού. Για την εμπειρία αυτή μίλησε στην Α.Υ.

ΓΚΡΙΖΕΣ ΖΩΝΕΣ

Του ΦΟΙΒΟΥ ΣΑΚΑΛΗ

«**C** ut. Όπως στο σινεμά. Είναι ένα κενό, όλα σταματάνε. Ο χρόνος σ' αυτούς τους τόπους είναι σα να έχει παγώσει προς στιγμήν και υπάρχει ένα κενό. Ταυτόχρονα όμως βλέπεις το πόσο ευέλικτη είναι η ανθρώπινη φύση στο να δημιουργεί πάντα τη ζωή, το πώς τείνει προς μια ισορροπία.

Γκρίζες ζώνες υπάρχουν παντού και πάντα και σε όλα τα επίπεδα. Στην Αθήνα οι διαφορές είναι οριζόντιες. Στο ισόγειο μπορεί να μένει μια οικογένεια μεταναστών και όσο ανεβαίνεις ορόφους να αλλάζει η διαστρωμάτωση, έως ότου φτάσεις στο ρετιρέ, όπου μπορεί να ζει εκεί κάποιος πολύ πλούσιος. Οι μετανάστες στη Σοφοκλέους και στους γύρω δρόμους μπορεί να σοκάρουν κάποιον που μένει στα βόρεια προάστια. Τα δυτικά προά-

στια, η εθνική, που χωρίζει την Αθήνα στα δύο, όλες αυτές είναι γκρίζες ζώνες και υπάρχουν διαφορές μεγάλες. Όμως δεν είναι τείχη, είναι σημεία διαπερατά. Μπορείς να ζεις σήμερα στο υπόγειο και σε λίγα χρόνια να ζεις στον πρώτο ή ακόμα πιο ψηλά. Τα τείχη που συνάντησα στα μέρη που ταξίδεψα είναι αδιαπέραστα. Όπως στην Παλαιστίνη. Ή στο Μπέλφαστ, όπου παρότι βαδίζουν προς επίλυση των προβλημάτων βλέπεις ότι οι ίδιοι οι κάτοικοι ζητούν να υψωθούν κι άλλα τείχη στις γειτονιές τους, αισθανόμενοι ότι έτσι κλείνονται στα δικά τους ξεχωριστά κύτταρα και προστατεύονται. Τα "peace walls" (τείχη της ειρήνης) διατηρούν την ταυτότητα απομονώνοντας εντελώς τα ξεχωριστά τμήματα της κοινωνίας. Και οι Έλληνες έχουν μεγάλο φόβο για το ξένο, το διαφορετικό. Παρ' όλα αυ-

τά, υπάρχουν περιθώρια συμβίωσης, είναι πιο πορώδεις οι σχέσεις, εντέλει συμβιώνουμε. Στην Παλαιστίνη, για παράδειγμα, γίνεται μια συνειδητή προσπάθεια να απομονώσουν εντελώς ανθρώπους από τις οικογένειές τους, από τα κτήματά τους, από κάθε τι ζωικό. Είναι ένας θάνατος, μια ασφυξία της ζωής και της εξέλιξης. Το τείχος μεταξύ ΗΠΑ και Μεξικού είναι γεμάτο με σταυρουδάκια, με χαραγμένα τα ονόματα αυτών που σκοτώθηκαν προσπαθώντας να περάσουν στη γη της επαγγελίας, και εκεί το όλο θέμα είναι μια στιγνή οικονομική εκμετάλλευση. Και στην Κύπρο αισθάνεσαι αυτή την τεράστια οικονομική διαφορά. Προσπάθησα η δουλειά μου να μην είναι "δημοσιογραφική". Και η αισθητική μέσω του ντιζάν έχει φτάσει σε τέτοιο υψηλό επίπεδο που δεν είναι "επαρκής" ως αυτόνομη

αξία. Ο καλλιτέχνης πρέπει να καταθέτει την άποψή του και τη ματιά του. Η τέχνη είναι έτσι κι αλλιώς πολιτική. Με ενδιέφερε να δημιουργήσω την αισθητική που θα καθιστούσε τις φωτογραφίες έργα τέχνης, καταγράφοντας ταυτόχρονα μια ανθρώπινη "κατάσταση" η οποία επαναλαμβάνεται. Το διαχωρισμό».

Το έργο της Δανάης Στράτου με τίτλο «CUT - 7 Διαχωριστικές γραμμές» παρουσιάζεται στην **γκαλερί Ζουμπουλάκη**, στο πλαίσιο της ομαδικής έκθεσης «**KPIZO**», που διοργανώνεται ταυτόχρονα στο **Σπίθι της Κύπρου** και στην **Γκαλερί Ζουμπουλάκη**, σε επιμέλεια της **Μαρίας Μαργακού**. Πρόκειται για μια φωτογραφική - ηχητική εγκατάσταση με φωτογραφίες από επτά σημεία του πλανήτη, όπου πολιτικές, οικονομικές, εθνικιστικές ή θρησκευτικές εντάσεις δημιουργήσαν αδιαπέραστες διαχωριστικές γραμμές. Από τις 15.000 συνολικά φωτογραφίες επιλέχθηκαν 14 (7 + 7):
Κύπρος: Πράσινη Γραμμή
Κόσσοβ: Βόρεια-Νότια Μπρόβιτσα
Β. Ιρλανδία: Μπέλφαστ
Λιθωπία-Ερυθραία: Μπάνιμε
Δυτική Όχθη, Παλαιστίνη: Τείχος
Ινδικό-Πακιστανικό Καομίρ: Γραμμή Εκκεχειρίας
Μεξικό-ΗΠΑ: Σύννορα **Σ**